

20. januar 2014

Til: Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Sikring af rimelige vilkår for medlemmerne af patientinddragelsesudvalgene

Til orientering for udvalget skrev vi i efteråret til sundhedsministeren for at gøre opmærksom på de urimelige vilkår for medlemmerne af patientinddragelsesudvalgene.

Vi mener, at lovgivningen bør ændres for at skabe hjemmel til, at regionerne kan udbetale godtgørelse for udgifter til befordring, diæter og tabt arbejdsfortjeneste. Det skal i øvrigt også stå helt klart, at udgifter til handicapkompensation (døvetolkning e.l.) dækkes.

Sundhedsministeren svarede i et brev den 3. december følgende:

”Tak for jeres henvendelse af 5. oktober 2014 vedrørende vilkårene for medlemmerne af patientinddragelsesudvalgene.

Jeg er glad for at høre, at regionerne har taget godt imod patientinddragelsesudvalgene, og de repræsentanter, som jeres organisationer har udpeget, og at medlemmerne af udvalgene fornemmer velvilje og interesse for at inddrage og lytte til patientsynspunkter.

Som I selv er inde på, fremgår det af bekendtgørelsen om patientinddragelsesudvalgene, at regionsrådet sekretariatsbetjener og stiller mødefaciliteter til rådighed for udvalget, og at der afholdes møde mindst 1 gang om året, eller når mindst 1 af udvalgets medlemmer fremsætter begæring herom.

Jeg kan bekræfte, at der ikke i forbindelse med den lov, der hjemler udstedelsen af bekendtgørelsen (Lov nr. 904/2013), er afsat centrale midler til driften af patientinddragelsesudvalgene, eller etableret specifik lovhjemmel hertil.

Jeg kan afslutningsvis oplyse, at der aktuelt ikke er planer om at ændring af regelgrundlaget vedrørende patientinddragelsesudvalgene, men at jeg vil tage initiativ til, at problemstillingen drøftes med Danske Regioner.”

Vi vedlægger vores fælles brev af 5. oktober.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen, formand, Danske Handicaporganisationer
Morten Freil, direktør, Danske Patienter
Bjarne Hastrup, direktør, Ældresagen
Bent Aa. Rasmussen, formand, Danske Ældreråd

Ældre @ Sagen

Til: Ministeren for Sundhed og Forebyggelse

København, den 5. oktober 2014

Sikring af rimelige vilkår for medlemmer af patientinddragelsesudvalgene

De nye patientinddragelsesudvalg (PIU) har haft en hektisk begyndelse. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 24. marts, og nærmest inden reglerne var på plads, begyndte udpegningen af medlemmer til de nye udvalg.

Det vigtige arbejde med praksisplaner og ikke mindst med den nye generation af sundhedsaftaler er medlemmerne af PIU blevet kastet ud i fra dag et, med meget kort tid at forberede sig og samle viden og danne meninger.

Vi oplever, at regionerne har taget godt imod PIU og de repræsentanter, vi som organisationer har udpeget. Vi fornemmer velvilje og interesse for at inddrage og lytte til patientsynspunkter, noget regeringen selv lægger vægt på i sit seneste sundhedsudspil fra august måned.

Det blev i bekendtgørelsen slået fast, at regionerne stiller lokaler og sekretariatsbistand til rådighed, hvilket vi er glade for. Men undervejs er det blevet klart, at det ansvar, medlemmerne af PIU skal løfte, ikke matches på en ordentlig måde, hvad øvrige vilkår og arbejdsbetingelser angår.

Vi hører, at regionerne ikke har juridisk mulighed for at kompensere medlemmer af PIU økonomisk for de udgifter, det enkelte medlem måtte have i forbindelse med deltagelse i møderne. Det kan fx dreje sig om udgifter til befordring til og fra møderne.

Det finder vi dybt beklageligt, og vi mener ikke, det er rimeligt, at der skal være udgifter forbundet med et lovbundet virke. Det er almen praksis i forbindelse

med lægmands- og brugerrepræsentation i nævn, udvalg mv at godtgøre udgifter, og det bør også gælde i dette tilfælde.

For det første er der tale om et regionalt organ, hvilket betyder, at det kan være nødvendigt at rejse temmelig langt for kunne deltage i møderne.

Vi vil også gøre opmærksom på, at medlemmerne af PIU kan have funktionsnedsættelser, der gør, at de ikke har samme muligheder for at benytte offentlig transport som andre, men er afhængig af dyrere transportformer.

For det andet er der tale om et organ oprettet ved lov. Dermed har lovgiver en klar interesse i, men også et ansvar for at sikre, at PIU kan fungere i praksis på bedst mulig måde.

Det er et faktum, at mange patientorganisationer, som medlemmer af PIU rekrutteres fra, ikke har økonomisk råderum til at yde økonomisk kompensation.

Det er naturligvis både uhensigtsmæssigt og urimeligt, hvis personer afholder sig fra at stille op, eller hvis særlige patientområder ikke dækkes, af økonomiske årsager. Det må være i lovgivers interesse, at rekrutteringen sker på vilkår, der sikrer, at det er engagement og viden, der tæller, og ikke pengepungen.

For det tredje vil vi henvise til parallelle eksempler på, at man som medlem af organer inden for ældre-, handicap- og patientområdet er sikret en økonomisk kompensation, også selv om der ikke er tale om et egentlig borgerligt ombud. Der er fortilfælde for, at lovgivningen ændret netop med henblik på at sikre økonomisk kompensation.

Det gælder ældrerådene i kommunerne. Her har kommunalbestyrelsen pligt til at yde diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter § 16 a i lov om kommunernes styrelse.

Vi kan henvise til vejledningen om ældreråd fra 11. maj 2011, hvoraf det fremgår, at denne forpligtelse har været gældende siden 2007 og blev indført ”med det formål at styrke ældrerådene og sikre, at der ikke eksisterer økonomiske barrierer for personer over 60 år til at stille op til valg til ældreråd” (afsnit 18).

En tilsvarende forpligtelse til at yde godtgørelse gælder for kommunalbestyrelsen i relation til medlemmer af handicaprådene i kommunerne.

Vi vil i den forbindelse nævne, at Danske Handicaporganisationer i deres høringsvar af 18. februar 2014 til udkastet til bekendtgørelse om PIU gjorde opmærksom på, at medlemmer af PIU burde sikres godtgørelse på linje med medlemmer af kommunale handicapråd.

Vi vil endelig nævne, at det med en lovændring i 2012 blev sikret, at medlemmer udpeget af Forbrugerrådet og Danske Patienter er berettiget til vederlag og godtgørelse for deltagelse i Regions- og Landstandlægenævn.

Vores indtryk er som nævnt, at regionerne, som landet ligger, ikke har hjemmel til at yde økonomisk kompensation for de udgifter, der er forbundet med at være medlem af PIU.

Vi vil derfor gerne opfordre til at tage initiativ til at ændre lovgivningen, således at medlemmer af PIU sikres mulighed for diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse af udgifter til befordring.

Det vil give medlemmer af PIU ordentlige arbejdsbetingelser og sikre størst mulig retfærdighed i rekrutteringen. Dermed kan PIU udfylde sin funktion og løse de lovbestemte opgaver på bedste måde.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen, formand, Danske Handicaporganisationer

Morten Freil, direktør, Danske Patienter

Bjarne Hastrup, direktør, Ældresagen

Bent Aa. Rasmussen, formand, Danske Ældreråd

Ældre @ Sagen

